

6. Er Vedanta et teoretisk kunnskapssystem som kun kan realiseres gjennom personlig erfaring?

Kortversjon:

Enkelte påstår at personlig erfaring alene har siste ordet. For å utfordre våre forestillinger om virkeligheten, kreves en kraftig og ekstraordinær opplevelse som kan ryste oss. Uten en slik opplevelse vil vår forståelse av Vedanta bare forbli teoretisk eller intellektuell.

Det er viktig å merke seg at ordene til Vedanta ikke er teoretiske, men gir faktisk direkte kunnskap om selvet. Ingen erfaring er nødvendig for å validere denne kunnskapen. Ingen erfaring er faktisk endelig i seg selv. Den krever ryggdekning av gyldig kunnskap for at den skal kunne forstås på riktig måte.

Som et eksempel kan vi se på opplevelsen av soloppgangen. Alle har en erfaring av at solen stiger opp. Men konklusjonen basert på denne opplevelsen, at solen stiger i østhimmelen og setter seg i vest, er faktisk feilaktig. Den kan bare korrigeres ved kunnskapen om at solen faktisk er i ro, og det er jorden som beveger seg. Selv etter å ha fått denne kunnskapen, vil man fortsatt oppleve solen som å stige opp i østhimmelen. Erfaringen endres ikke, kunnskapen fører bare til riktig konklusjon.

På samme måte avslører Vedanta at bevissthet er det som er til stede i alle opplevelser, inkludert de ekstraordinære. Ingenting av det vi ser, snakker om, leser eller opplever er mulig uten bevissthetens tilstedeværelse. Derfor trenger vi ikke en ekstraordinær opplevelse for å forstå vår virkelighet som bevissthet, som er det konstante i alle skiftende erfaringer.

Feilaktige forestillinger om oss selv som begrensede sinn og kropper trenger heller ikke å bli korrigert gjennom en intens opplevelse for å bli rystet av oss. Vi kan rette dem opp ved å undersøke våre egne konklusjoner, logisk tilbakevise dem og oppdage vår sanne natur som bevissthet.

Grundig analyse i lengre versjon:

I flere moderne Vedanta-sirkler finnes det oppfatninger som må undersøkes nøye og motbevises, da implikasjonene deres er veldig grunnleggende. De hevder at selv om Vedantatekstene er et kunnskapsmiddel, er de kun teoretiske. De må valideres gjennom en direkte, personlig, mystisk erfaring av en spesiell bevissthetstilstand for å verifisere visjonen som Vedanta utfolder.

De mener at spesielle erfaringer er nødvendige for å omgjøre teoretisk kunnskap til virkelighet, basert på følgende argumenter:

1. Absolutt virkelighet: Siden absolutt virkelighet ikke er tilgjengelig gjennom persepsjon eller slutninger, kan den bare nås via spesielle erfaringer. Derfor avslører Vedanta som kunnskapsmiddel bare en teori, som trenger å bli realisert eller validert via direkte erfaring.

2. Empiriske eksperimenter: Som vitenskapen inkluderer empiriske eksperimenter for å verifisere noen av sine teorier om den fysiske virkeligheten eller biologiske verden, mener de at absolutt virkelighet kan verifiseres gjennom individuell erfaring.

3. **Yogier og mystikere:** Generasjoner av yogier, tantramestre, og mystikere har snakket om erfaringer og foreslått teknikker og metoder for å realisere disse erfaringene.

4. **Personlig bekreftelse:** Tekstene eller guruene antyder bare metoder, men til slutt er det du som skal verifisere sannheten. Innholdet er at ens personlige erfaringer alene har det siste ordet. Det er ikke nødvendig å stole på noen autoriteter eller guruer.

5. **Kraftfull erfaring:** En kraftfull og ekstraordinær erfaring er nødvendig for å riste av oss våre oppfatninger om virkelighet. Uten det vil vår forståelse bare forbli teoretisk eller intellektuell.

For å motbevise disse fem oppfatningene, må vi først forstå at enhver erfaring ikke er et kunnskapsmiddel og at kunnskap avhenger av tolkningen vi gir den. Til enhver erfaring trenger du et gyldig kunnskapsmiddel for å forstå den korrekt, ellers vil den ikke gjøre deg klokere.

Vedanta er ikke en teori; det er en umiddelbar og direkte kunnskap, da den omhandler den virkelige naturen av "Jeget".

Videre bør direkte kunnskap forstås og ikke praktiseres. For eksempel, når øynene avslører former og farger, og når du opererer med selvkunnskapsmiddelet som er dine øyne, er det verken teori eller praksis; det er umiddelbar kunnskap. På samme måte, når sannheten om subjektet og objektene blir avslørt som ikke-dualistisk bevissthet av Vedanta, forstås forskjellene som "mithya" eller tilsynelatende. For å forstå individets kropp-sinn-sansekompleks og objektene som "mithya", trenger man bare å granske deres virkelighet. Man trenger ikke å fjerne dem midlertidig eller fysisk gjennom en spesiell erfaring.

Vi mangler ikke erfaring for å forstå virkelighet. Ikke-dualitet anses som innholdet i alle erfaringer, her og nå, selv i den våkne tilstanden. Subjekt-objekt-splittelsen er erfart av meg og forstås som tilsynelatende virkelig, her og nå, når læreren peker den ut for meg ved å bruke kunnskapsmiddelet som er Vedanta. Hver erfaring er innenfor bevisstheten, det uforanderlige innholdet i alle erfaringer, inkludert den spesielle erfaringen av "samadhi" (som stopper sinnsaktivitetene for en periode). Faktum er at vi hele tiden erfarer ikke-dualistisk bevissthet uten å vite det, mens vi ser, snakker, leser, og tenker. Det er et uforanderlig element i alt, som er sannheten om den som ser, leser, og tankene som oppstår i sinnet mitt. Derfor trenger vi ikke mer erfaring eller vente på en spesiell erfaring for å forstå virkeligheten, som er innholdet av alle våre erfaringer.

Til slutt varer ikke-dualitetserfaring, som beskrevet, kun i en begrenset periode, noen minutter eller en time. Dette betyr at man erfarer en sinnsabsorpsjon for en begrenset tid, som man tar for å være ikke-dualitet. Etterpå, når man igjen tenker, konkluderer man med at det er dualitet. Å ha et absorbert og stille sinn for en stund er høyt verdsatt, fordi man nyter en spesifikk fred og ro. Problemet oppstår når man tar dette for å være ikke-dualitet. Hvis dette skjer, blir man forpliktet til å repetere denne erfaringen gjennom meditasjon, spesifikke pusteteknikker, eller andre teknikker og verktøy. Verden, som trekker en bort fra ikke-dualitet, blir en kilde til uro. Man trenger å forstå at ikke-dualitet er ens forståelse av virkelighetens natur, ikke fravær av tanker.

For å konkludere, feilaktige oppfatninger om virkelighet kan kun korrigeres gjennom å undersøke og tilbakevise dem, ved å bevise at de er feil, ikke gjennom en intens erfaring for å

kvitte seg med dem. Man kan ha en intens subjektiv fryktserfaring av en tyv i mørket, og dette kan kun tilbakevises ved forståelse – nemlig at det var en projeksjon, og at "tyven" bare var en skygge. Hvis intense erfaringer ledet til virkelighetsforståelse, ville alle som tok LSD o.l. vært vismenn.